

A koronavírus világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges azonnali intézkedésekről szóló 47/2020. (III.18.) Korm. rendelet (Korm. rendelet) 2. §-ban meghatározott teljes hiteldíj mutató értékére vonatkozó rögzítés (fixálás), illetve a fogyasztói hitel definíciója vonatkozásában felmerült jogértelmezési kérdés

I. A TÉNYÁLLÁS ÉS A KÉRELMEZŐ TÁRSASÁG ÁLLÁSPONTJA

A Kérelmező Beadványában foglaltak szerint az MNB honlapján található tájékoztatóban, a fogyasztási hitelek meghatározásánál, az alább feltüntetett közös jellemzők alapján, 5 hiteltípus tartozik a fogyasztási hitelek csoportjába, mégpedig a **személyi kölcsön, folyószámlahitel, hitelkártya, áruhitel, gépjárműhitel**.

„Fogyasztási hitelek esetében – szemben a jelzáloghitelekkel – a hitel mögött nincs ingatlanfedezet, mint jelzálog, fedezetül a fogyasztó jövedelme, egyéb vagyona, esetleg személyi biztosítékok szolgálnak. Fogyasztási hitel igénybevétele jellemzően tartós fogyasztási cikk megvásárlására, szolgáltatás igénybe vételére, esetleg rendkívüli kiadások fedezésére szolgálhat.”

(https://www.mnb.hu/archivum/Felugyelet/root/fooldal/fogyasztoknak/hitelek/hiteltipusok/fogyasztasi_hitelek)

A Beadvány külön felhívja a figyelmet arra is, hogy a jelen állásfoglalás kérés tárgyát képező lakás-takarékpénztári hitel termék célhoz kötötten, csakis a vonatkozó törvény által tételesen meghatározott lakáscélra használható fel, tehát nem szabad felhasználású fogyasztási kölcsön.

A Társaság annak megerősítését kéri az MNB-től, hogy helytálló a Társaság azon értelmezése, miszerint a Korm. rendelet 2. §-ában meghatározott teljes hiteldíj mutató értékére vonatkozó rögzítés (fixálás) (**THM rögzítés**), kizárólag a fogyasztási hitelek csoportjába tartozó 5 hiteltípus esetében alkalmazandó és az kétséget kizáróan nem alkalmazandó a lakás-takarékpénztárak által nyújtott lakáscélú, nem jelzálog fedezetű hiteltermékekre.

II. AZ ÉRTELMEZENDŐ JOGSZABÁLYI RENDELKEZÉS

A Korm. rendelet 2. §-a rögzíti, hogy *„E rendelet hatálybalépését követően kötött szerződés alapján felvett, zálogjoggal nem biztosított fogyasztói hitelek esetén a teljes hiteldíj mutató nem haladhatja meg a jegybanki alapkamat öt százalékponttal növelt mértékét.”*

II. AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

Az MNB megítélése szerint mindenekelőtt tisztázandó, hogy a Korm. rendelet szerinti **fogyasztói hitel** elnevezés egy jóval tágabb hiteltermékkört ölel fel, mint azon **fogyasztási hitelek** köre, amelyet a Társaság a Beadványban részletesen felsorol. Fogyasztói hitelnek tekintendő minden, a fogyasztóknak nyújtott 2009. évi CLXII. törvény (Ftv.) 1. § - 2. § alapján az e törvény hatálya alá tartozó hiteltermék. Az Ftv. alkalmazásában *fogyasztónak minősül* az önálló foglalkozása és gazdasági tevékenysége körén kívül eljáró természetes személy, valamint az értékpapír kibocsátása mellett megvalósuló zálogkölcsönnyújtás esetén a zálogtárgy birtokát hitelezőre átruházó természetes személy; *hitelnek minősül* a hitelszerződés alapján nyújtott szolgáltatás, valamint az értékpapír kibocsátása mellett nyújtott zálogkölcsön; *hitelszerződés* pedig a Ptk-ban meghatározott hitelszerződés és kölcsönszerződés, ide nem értve az olyan szerződést, amely alapján folyamatos szolgáltatásnyújtás vagy azonos termék azonos mennyiségben történő értékesítése ellenében a fogyasztó részletfizetést teljesít.

Ahogy azt a Beadvány is említi, az úgynevezett fogyasztási hitelek köre (személyi kölcsön, folyószámlahitel, hitelkártya, áruhitel, gépjárműhitel) a fogyasztói hitelek azon szűkebb csoportját képezik, amelyek közös vonása, hogy a hitelek mögött nincs ingatlanfedezet - fedezetként a fogyasztó jövedelme, egyéb vagyona, illetve egyéb személyi biztosítékok szolgálnak, - a fogyasztási hitel igénybevétele jellemzően tartós fogyasztási cikk megvásárlása, szolgáltatás igénybe vétele, vagy egyéb rendkívüli kiadások fedezésére szolgálhat.

A jogszabályi megfogalmazásából kitűnően ugyanakkor a Korm. rendelet 2. §-a nem csak a fentiekben említett fogyasztási hitelek, hanem ennél jóval szélesebb körben, minden fogyasztónak nyújtott zálogjoggal nem biztosított

hitel vonatkozásában érvényesíteni kívánja a THM rögzítést a Korm. rendelet preambulumban rögzített célok megvalósítása érdekében.

A lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvény 17. § alapján „a lakástakarékpénztár a 10. és 11. § alapján nyújtott kölcsönöket - a vállalt kockázatnak megfelelően - személyi vagy dologi biztosítékokkal, elsősorban ingatlanra bejegyzett jelzáloggal biztosítja”. E rendelkezésre figyelemmel amennyiben a Társaság lakáskölcsönt, áthidaló kölcsönt zálogjoggal nem biztosított követelésként, egyéb személyi vagy dologi biztosíték biztosítása mellett nyújt fogyasztók részére, úgy a Társaság által nyújtott, zálogjoggal nem biztosított hitelek esetében is alkalmazandó a Korm. rendelet szerinti THM rögzítés.

Budapest, 2020. április 27.